

И навъскади, дето и да погледашъ, то
всички болнични легла изкадяхъ все гладитъ
очи, защото страдалието е еднакво, както за
корета, така и за животинитъ.

О, какво не биха поинтервували само и
само да върна живота на кучето!

Нервото ми забравяне не задържа твърде
далго въ болничната. Боже се да попитамъ
за кучето; и никои никои не ми спомнаваше
за него.

Когато излязохъ отъ болничната, животътъ
ми отново тръгна по свое пътя. Лъз пакъ за-
почнахъ да уча и да напредувамъ. И когато
едва денъ бѣхъ на площада, видѣхъ истинно
чудо: убилото отъ мене куче стоеше до ста-
рица. То ме видѣ, дойде при мене и залопча

радостно да смикне около мене, смикна
нещо съ мене не бѣ станало. То, по една слу-
чайност, бѣ останало живо, а тамъ, въ бора-
ката, азъ бѣхъ ударилъ камъка въ неката глина.

Сърдисто ми залопча да бие до болка. Лъз
се задържахъ отъ жалост и срамъ. Защото, азъ
чопилъхъ, отъ злобе къмъ другъ човекъ, ре-
шихъ да убия едно съвсемъ невинно животно,
и това животно, на което причинихъ страшенъ
страдания, е забравило всичко и пакъ иде при
мене съ пъленъ доверчивостъ.

Указа се, че кучето е вилкади пакъ по-добро
отъ човекъ. Лъз разбрахъ това и отъ този денъ
напредъвахъ съ най-голямо внимание всѣмъ
срещашо животно.

Владимиръ Леонидовичъ Дуровъ

МАЛКО НАУКА

Защо дървото плува, а камъкътъ потъва

Първото човѣкъ, който е решилъ този
въпросъ била Архимедъ. Той билъ още на
маленякъ, който щѣла си животъ посветилъ
на изчисляване разстоянието между земята и
луната. Архимедъ още като дете показвалъ
даръ за математикъ. Когато свършилъ учени-
чеството, той станалъ дворничъ императоръ въ ро-
дината си градъ Сиракуза, Гърция. Преди това
време, 250 години преди Христа, кралъ на
Сиракуза билъ архимедовия роднина Хиронъ.

Архимедъ открилъ много военни уреди,
които отлично послужили за отбрана на Си-
ракуза отъ нападенията на римлянитъ. Най-
пронудото изобретение на Архимедъ било сфе-
рическото огледало, съ което запалвалъ неприя-
телскитъ кораби.

СФЕРИЧЕСКОТО ОГЛЕДАЛО

Било издълбено, кръгло огледало, което имало
способността да събира слънчевитъ лъчи въ
една точка, която се нарича жари. Жарта
била толкова гореща, че могла много лесно
да запали всѣка материя. Архимедъ използвалъ
центра на сферическото огледало като не-
приятелскитъ корабъ и последниятъ веднага
се запалил.

Архимедъ съвсемъ случайно открилъ при-
чината, поради която дървото плува, а камъ-
кътъ потъва.

Презъ Архимедово време водата въ ба-
нитъ се затопляла чрезъ спускане въ нея на
горещи камъци. Единъ денъ, три калене, Ар-
химедъ забелязалъ едно чудно явление: Когато
видялъ единъ камъкъ отъ боевния, сторилъ му
се, че камъкътъ е по-лекъ отъ водата, а ко-
гато го извадилъ отъ водата — билъ тежъкъ.
Защо?

Архимедъ повторилъ това няколко пъти
за да се увери, а после се спусналъ да про-
снѣтъ. Изявилъ воененъ въможност, които
требвало да се взематъ предъ видъ. Най-по-
сле билъ готовъ и неговитъ животъ гласилъ:
гълъпо, потопено въ тежестъ търни непискъ,
равенъ на тежестта на изместената тежестъ.
А това значи: потопеното гълъ тежи толкова,
колкото и количеството на изместената отъ
него вода.

Щомъ установилъ това, било лесно да
се открие защо дървото плува, а камъкътъ
потъва. Дървото плува, защото тежестта на
материата му е по-лека отъ тежестта на во-
дата. А камъкътъ потъва, защото количество-
то материя, отъ която той се състои, е по-
тежко отъ същото количество вода. Въ пър-
вия случай непискъ на водата е по-голямъ отъ
този на дървото и то не потъва, а при втория
— тежестта на камъка е по-голямъ отъ този
на водата и той потъва.

ЕСЕНЬТА ПРИСТИГА

Никаде далече
отлетѣха вече
въ дълги върволицы
всички пойни птици.
Изъ гората глуха
въгъръ само духа
и отъ кития клони

звѣтъ по звѣтъ се рони.
Съ вихове и пѣсень
златокоса есенъ
отъ далечъ пристига
съ писана тагига
и събра децата
вредомъ изъ махлата.

Ти имъ носи чѣли
гроздове узрѣли,
зрѣли и зелени
ябълки червени
и като мингуши
златожълти круши.

Ат. Душковъ